

D E C I Z I E

cu privire la respingerea apelului declarat Serviciul Fiscal de Stat și apelul declarat de lichidatorul S.R.L.”Socolov-Service” (în proces de faliment), administratorul autorizat Igor Bulgaru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul S.R.L. ”Socolov-Service” (în proces de faliment), administratorul autorizat Igor Bulgaru, împotriva administratorului statutar Alla Vlasiuc, intervenient accesoriu Serviciul Fiscal de Stat, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil S.R.L. ”Socolov Service”,

împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei (sediul central) din 23 octombrie 2025

Dosarul nr. 2ai-5/2026

PIGD: 2-23156387-03-2ai-22012026

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul central (jud. Cristina Troianovschi)

26 iunie 2026, mun. Bălți

Textul corespunde cu originalul

Examinând conform procedurii scrise, pe baza materialelor dosarului, apelului declarat Serviciul Fiscal de Stat și apelul declarat de lichidatorul S.R.L. ”Socolov-Service” (în proces de faliment), administratorul autorizat Igor Bulgaru,

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:

Radu Holban*, Președinte,*

Svetlana Ghercavii,

Mariana Sajin, *judecători,-*

C O N S T A T Ă :

I. ÎN FAPT:

1. La 1 aprilie 2025, lichidatorul S.R.L. ”Socolov-Service” (în proces de insolvabilitate), Igor Bulgaru, a depus cerere de chemare în judecată împotriva administratorului statutar al S.R.L. „Socolov-Service”, Vlasiuc Alla, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere ale debitorului insolvabil.

2. În motivarea acțiunii, lichidatorul a invocat următoarele temeiuri:

În fapt, la 2 noiembrie 2023, creditorul Serviciul Fiscal de Stat, a depus în Judecătoria Orhei (sediul central), cerere cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de S.R.L. „Socolov-Service”.

Prin încheierea Judecătoria Orhei (sediul central) din 6 noiembrie 2023, nr. 2i-42/2023, a fost admisă spre examinare cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat privind intentarea procesului de insolvabilitate față de „Socolov-Service” S.R.L.. Totodată, în calitate de administrator provizoriu a fost numit administratorul autorizat, Bulgaru Igor, deținătorul autorizației nr. 39 din 14 ianuarie 2015.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul central) din 16 ianuarie 2024, nr. 2i-42/2023, s-a constatat insolvabilitatea debitorului, S.R.L. „Socolov-Service” și s-a

dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea S.R.L. „Socolov-Service”, în calitate de lichidator, fiind numit administratorul autorizat, Bulgaru Igor, deținătorul autorizației nr. 39 din 14 ianuarie 2015.

În cadrul ședinței de validare a creanțelor din 11 aprilie 2024, instanța de insolvabilitate a validat creanțele creditorilor față de patrimoniul debitorului insolvabil, în sumă totală de 1 020 112,64 lei.

Circumstanțele de fapt și de drept demonstrează încadrarea acțiunilor/inacțiunilor persoanei vizate din cadrul S.R.L. „Socolov-Service”, a fostului administrator statutar, Vlasiuc Alla, în temeiul prevederilor legale ce reglementează atragerea la răspunderea subsidiară, aceasta constituind unica cale de a face echitate în raportul dintre debitorul insolvabil și creditorii săi.

Astfel, susține că potrivit răspunsului nr. 11-34/3/19614 din 23 noiembrie 2023 a Departamentului cadastru al IP Agenția Servicii Publice, se informează că, în urma verificării băncii centrale de date a cadastrului bunurilor imobile la 23 noiembrie 2023, s-a stabilit că în perioada ultimilor 3 ani, pe numele S.R.L. „Socolov-Service”, nu sunt înregistrate cu drept de proprietate bunuri imobile amplasate pe teritoriul Republicii Moldova.

Prin răspunsul nr. 03/01-13154 din 23 noiembrie 2023 a Departamentului de înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto al IP Agenția Servicii Publice, a informat că, conform Registrului de Stat al Transporturilor, la 23 noiembrie 2023 după S.R.L. „Socolov-Service”, nu sunt și nu au fost înregistrate mijloace de transport cu drept de proprietate în ultimii trei ani.

Totodată, Agenția Resurse Informaționale Juridice, a comunicat că S.R.L. „Socolov-Service” nu are bunuri mobile gajate, fapt confirmat prin răspunsul nr. 02-2/2933 din 23 noiembrie 2023.

Prin răspunsul nr. C371C/CE088200 din 30 noiembrie 2023, B.C. „MAIB” S.A. a prezentat inclusiv comunicatul informativ privind disponibilul în conturile bancare, potrivit căruia în contul MD71AG000000022511472572 se află 0,00 lei.

Suplimentar, B.C. „Moldindconbank" S.A., prin răspunsul nr. 08/5-02/9361-19967/04096 din 28 noiembrie 2023, a prezentat, inclusiv, informația privind

conturile gestionate de S.R.L. „Socolov-Service”, prin care se constată lipsa mijloacelor financiare în conturile bancare a S.R.L. „Socolov-Service”.

În conformitate cu răspunsul 19710/Out din 29 noiembrie 2023 parvenit de la B.C. „FinCom Bank” S.A., se atestă faptul că S.R.L. „Socolov-Service”, deține următoarele conturi bancare: IBAN MD56FT222460500000509498, deschis la sucursala nr. 05, soldul constituind suma de 100 lei; IBAN MD37FT222460500000509840, deschis la sucursala nr. 05, soldul constituie 0,00 USD.

Este indubitabil faptul că, prin prisma prevederilor art. 247 al Legii insolvabilității, în calitate de membru al organului de conducere al debitorului - administrator statutar ,,Socolov-Service” S.R.L., din 12 iulie 2016 până în prezent, este Vlasiuc Alla, fapt confirmat prin Decizia privind înregistrarea modificărilor din 12 iulie 2016, Decizia privind înregistrarea începerii procedurii de dizolvare a persoanei juridice din 16 februarie 2024, informația prezentată de IP Agenția Servicii Publice, Departamentul acte de identitate, cetățenie evidență a persoanelor nr. 02-2/2583 din 26 februarie 2024.

Susține lichidatorul că este nevoit a utiliza mecanismul excepțional de repunere a creditorilor de bună-credință în drepturile sale, înaintând cererea privind atragerea la răspunderea subsidiară a persoanei culpabile în insolvabilitatea ,,Socolov-Service” S.R.L.

În circumstanțele enunțate, solicită operarea răspunderii subsidiare pentru faptul că, prin acțiunile culpabile și intenționate, pârâta Vlasiuc Alla a cauzat starea de insolvabilitate prin săvârșirea unor fapte expres și limitativ enumerate și a căror consecințe s-au materializat prin crearea, menținerea și aprofundarea stării de insolvabilitate.

Invocă ca temeiuri de atragere la răspundere subsidiară a persoanei culpabile în insolvabilitatea S.R.L. „Socolov-Service”, prevederile art. 248 alin. (1) lit. c), e), h) al Legii insolvabilității, după cum urmează: deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

Astfel, unul din temeiurile de atragere la răspundere subsidiară a debitorului constituie ascunderea unei părți din activul debitorului, în susținerea acestuia menționează că potrivit „Bilanțul pentru anul 2017”, la compartimentul „140 materiale” se înregistrează suma de 3582 lei, la compartimentul „160 obiecte de mică valoarea și scurtă durată” se înregistrează suma de 12405 lei, la compartimentul „180 mărfuri” se înregistrează suma de 183699 lei, la compartimentul „190 creanțe comerciale” se înregistrează suma de 80940 lei, la compartimentul „250 numerar în casierie și la conturi curente” se înregistrează suma de 805 lei. Conform calculului 3582 + 12405 + 183699 + 80940 + 805 = 281431 lei.

Menționează că, administratorul statutar a asigurat documentarea faptelor economice și reflectarea acestora în contabilitate și anume în „Bilanțul pentru anul 2017”. Respectiv, deoarece la sfârșitul anului 2017 aceste active existau (cel puțin, ele au fost raportate), iar debitorul nu a prezentat careva situații financiare pentru anii următori și nu a transmis careva patrimoniu către lichidator. Consideră că la caz se atestă lipsa/deturnarea activelor debitorului în cuantum de 281431,00 lei.

Suplimentar, evidențiază asupra întrunirii condițiilor răspunderii delictuale manifestate prin deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului, ce este demonstrată prin reflectarea activelor în „Bilanțul pentru anul 2017” și netransmiterea activelor către administratorul provizoriu/lichidatorul debitorului; existența prejudiciului în cuantum de 281431,00 lei, care reprezintă valoarea activelor ascunse; existența unui raport de cauzalitate între faptă și prejudiciu confirmat prin neprezentarea activelor declarate în sumă de 281431,00 lei, nu a dat posibilitatea lichidatorului de a le valorifica și a stinge integral datoria față de creditori.

Cu referire la existența vinovăției susține că ascunderea activelor este imposibilă fără vinovăție, iar persoana responsabilă nu a adus careva argumente plauzibile în vederea apărării sale în privința celor invocate.

Astfel, lichidatorul consideră că, acțiunile/ inacțiunile membrului organului de conducere a S.R.L. „Socolov-Service”, a fostului administrator statutar Vlasiuc Alla, se încadrează în prevederile art. 248 alin. (1) lit. c) al Legii insolvabilității nr.149 din 29 iunie 2012 - deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului.

Referitor la contribuirea la dispariția documentelor contabile și a documentelor de constituire lichidatorul indică că, până în prezent membrul organului de conducere a debitorului nu s-a conformat cerințelor înaintate de administratorul autorizat, cerințelor instanței de judecată și nu a prezentat informațiile și documentele relevante activității societății debitoare, inclusiv documentele ce țin de activitatea economică și evidența contabilă a entității, contrar prevederilor Legii contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017, și art. 17 alin. (1)-(4) din Legea contabilității și raportării financiare nr.287 din 15 decembrie 2017 și art. 27 alin. (3)-(4) al Legii insolvabilității.

Invocă lichidatorul că a expediat numeroase notificări în adresa debitorul insolvabil și către reprezentantul organului de conducere: nr. 39/483 din 17.11.2023, nr. 39/29 din 24 ianuarie 2024, cu privire la necesitatea transmiterii documentelor stipulate în art. 27 alin. (3), care prin prisma prevederilor art. 22 alin. (4) lit. b), d) alin. (5) al Codului civil se consideră că notificarea expediată de administratorul provizoriu/lichidator către debitor/administratorul statutar a ajuns la destinatar, însă nu s-au soldat cu prezentarea actelor solicitate.

În contextul eschivării de la prezentarea către administrator/ lichidator a documentelor solicitate, s-a ajuns la concluzia că la întreprindere lipsea controlul intern adecvat, menirea căruia este de a asigura respectarea strictă a cerințelor politicii conducerii, integritatea activelor, prevenirea și descoperirea cauzelor de fraudă și eroare, exactitatea și plenitudinea înregistrărilor contabile, achitarea în termen a tuturor datoriilor și restanțelor față de creditori.

Susține că, pârâta nu a adus careva dovezi în vederea apărării sale în privința celor invocate, iar acțiunile/ inacțiunile membrului organului de conducere a S.R.L. „Socolov-Service”, fostului administrator statutar - Vlasiuc Alla, se încadrează în prevederile art. 27 alin. (4), art. 248 alin. (1) lit. e) al Legii insolvabilității nr.149 din 29.06.2012 - contribuirea la dispariția documentelor contabile și a documentelor de constituire.

Adițional menționează că, temei de atragere la răspundere subsidiară constituie și ținerea de către administratorul statutar a unei contabilități contrare prevederilor legii, prin care s-a încălcat reglementările imperative ale Legii contabilității.

În susținerea poziției lichidatorul S.R.L. „Socolov-Service” a invocat asupra Deciziei nr. 376/142 din 18 octombrie 2017 cu privire la cazul de încălcare fiscală, conform căreia s-a constatat încălcarea obligațiunii prevăzute de art. 8 alin. (2), 544 alin. (3) și 187 din Codul fiscal, prin neprezentarea în termen, până la 27 martie 2017, a dării de seamă Declarația IVA015 pentru anul 2016, prezentând-o la data de 26 aprilie 2017. Potrivit deciziei nominalizate s-a dispus aplicarea amenzii în mărime de 200 lei.

Ulterior, prin Decizia nr. 659/812 din 18 martie 2021 asupra cazului de încălcare a legislației se constată că, contrar prevederilor art. 8 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, entitatea a admis neprezentarea la prima cerere, persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală a datelor, informațiilor și documentelor necesare Serviciului Fiscal de Stat asupra problemelor care apar în timpul controlului și anume a documentelor primare, inclusiv a celor cu regim special, a registrelor contabile, a situațiilor financiare. În acest context subliniază că, contrar prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, art. 2 din Legea contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007 (în vigoare la data comiterii încălcării), art. 7 alin. (2) al legii nominalizate, art. 43 alin. (3) al aceleiași legi, art. 18 alin. (1), (2) lit. f) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, agentul economic nu a asigurat integritatea documentelor primare contabile și altor documente aferente organizării și ținerii contabilității, fapt ce a făcut imposibilă efectuarea controlului fiscal, nefiind respectat modul de întocmire și prezentare la Serviciul Fiscal de Stat a dării de seamă privind impozitul pe venit din activitatea operațională (Forma IVA015), pentru perioada fiscală A/2017 și a Declarațiilor cu privire la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale A/2017, A/2018, fapt ce a generat obligații suplimentare față de buget pentru perioadele nominalizate. Totodată, relevă că, nu a fost respectat de către contribuabil modul de întocmire și de prezentare la Serviciul Fiscal de Stat a Declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/03/2017-L/12/2019, L/04/2020-L/05/2020, fapt ce a generat obligații suplimentare față de buget în următoarele perioade fiscale; L/03/2017, L/06/2017, L/07/2017, L/08/2017, L/09/2017, L/10/2017, L/04/2018, L/05/2018, L/06/2018, L/10/2018, L/10/2018, L/11/2018, L/01/2019, L/02/2019, L/03/2019, L/04/2019, L/05/2019, L/07/2019, L/11/2019, L/12/2019.

Astfel se constată că, în rezultatul emiterii deciziei în cauză au fost generate obligații fiscale de încasare a impozitelor și taxelor calculate în rezultatul controlului:

- 411 lei cu titlu de impozitul pe venit din activitatea operațională;
- 157431 lei - impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător;
- 276284 lei - TVA:
- cu titlu de majorare de întârziere: 97 798 lei;
- pentru neachitarea în termen la buget a TVA, suma de 41798 lei;
- pentru neachitarea în termen la buget a impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător;
- 152 lei - pentru neachitarea în termen la buget a impozitului pe venit din activitatea operațională diminuat.

Totodată prin decizia menționată s-a dispus aplicarea amenzii în sumă de: 20953 lei - pentru diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător pentru perioada fiscală A/2017 cu 84777 lei și A/2018 cu 19989 lei, 55084 lei - pentru diminuarea TVA; 42132 lei - pentru eschivarea de la calculul și de plata impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător; 9500 lei pentru nerespectarea modului de întocmire și de prezentare a Declarațiilor cu privire la impozitul pe venit; 40000 lei pentru lipsa totală a contabilității, ceea ce face imposibilă efectuarea controlului fiscal; 4000 lei, pentru neexecutarea cerințelor din citația Serviciului Fiscal de Stat.

Potrivit Deciziei nr. 775/394 din 29 februarie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către S.R.L.”Socolov-Servise ”, s-a constatat încălcarea art. 8 alin. (2) lit.c), d), e) și f) din Codul fiscal, încălcarea art. 2 din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287/2017, art. 15 alin. (1), art. 17 alin. (1-4), art. 18 alin. (1) lit. d), art. 18 alin. (2) lit. d), art. 18 alin. (3) lit. d), art. 19 alin. (2), încălcarea art. 83 alin. (2), (4), 84 alin. (1), art. 87 alin. (1), art. 115 alin. (1) din Codul fiscal Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 153 din 22 decembrie 2017, Ordinul IFPS nr.1164 din 25 octombrie 2012.

Prin urmare, reclamantul susține, că încălcările legislației fiscale reflectate în deciziile enunțate *supra*, sunt cumulativ și încălcări ale Legii contabilității. Or, aceste încălcări demonstrează că contabilitatea nu a fost ținută conform formelor și modului stabilit de legislație, precum și nu a fost prezentată informația veridică

despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum și despre alte obiecte ale impunerii, nu au fost prezentate dările de seamă în modul corespunzător, nu au fost achitate obligațiile fiscale în modul corespunzător ceea ce denotă indubitabil ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii.

În consecință consideră că la caz sunt întrunite toate condițiile răspunderii delictuale și anume existența faptei ilicite ce s-a manifestat prin ținerea contabilității contrare prevederilor legii, care a fost constatată de către organul abilitat - Serviciul Fiscal de Stat, prin Decizia nr. 376/142 din 18 octombrie 2017, Decizia nr. 659/812 din 18 martie 2021 și Decizia nr. 775/394 din 29 februarie 2024 și anume 805898 lei.

Referitor la existența raportului de cauzalitate între faptă și prejudiciu invocă reclamantul că încălcarea prevederilor legale a dus la creșterea datoriilor debitorului și validarea creanțelor creditorilor față de patrimoniul debitorului, iar existența vinovăției celui ce a cauzat prejudiciul se explică prin încălcarea sistematică a prevederilor legale ceea ce este imposibilă fără vinovăție.

Informează că persoana vizată nu a adus argumente plauzibile în vederea apărării sale în privința celor invocate. Astfel, consideră că acțiunile/inacțiunile membrului organului de conducere a „Socolov-Service" S.R.L., fostului administrator statutar - Vlasiuc Alla, se încadrează în prevederile art. 248 alin. (1) lit. e) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012 și anume ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii.

Un alt temei la care face referire lichidatorul în susținerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate îl constituie, conform prevederilor art. 14, nedepunerea cererii introductive în situația în care există temeiul general sau special de intentare a unui proces de insolvabilitate.

Sub acest aspect a menționat că prevederile legale impun în obligația administratorului de a depune cerere introductivă în termen de 30 de zile de la apariția indicilor de insolvabilitate. Respectiv, pentru atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) în coroborare cu art. 14 al Legii insolvabilității, urmează a fi stabilită cu certitudine data survenirii incapacității de plată, datoria debitorului la data la care urma a fi

depusă cererea introductivă şi cuantumul cu care a crescut datoria debitorului față de creditori.

La caz, relevante consideră cererile de validare a creanțelor creditorilor validați/cererea introductivă : Serviciul Fiscal de Stat (Anexa nr. 19) și Casa Națională de Asigurări Sociale (Anexa nr. 20). Ținând cont de faptul că ambele reflectă creanțele Bugetului Public Național, ele pot fi examinate concomitent, inclusiv în baza Actului de carență nr. 7 din 24.08.2023 (Anexa nr. 21). Astfel, potrivit Actului de carență nr. 7 din 24.08.2023, la situația din 24.08.2023, de către contribuabilul S.R.L. „Socolov-Service", s-a admis o restanță în sumă totală de 891508,78 lei. Sumele obligațiilor fiscale au devenit scadente la:

- în baza dării de seamă Forma IPC18 pentru L/05/2019 scadentă la 25.06.2019;
- în baza dării de seamă Forma TL13 pentru T/4/2019 scadentă la 25.01.2020;
- în baza dării de seamă Forma TL13 pentru T/1/2020 scadentă la 01.05.2020;
- în baza dării de seamă Forma TL13 pentru T/2/2020 scadentă la 24.11.2020;
- în baza dării de seamă Forma TL13 pentru T/3/2020 scadentă la 24.11.2020;
- în baza dării de seamă Forma TL13 pentru T/4/2020 scadentă la 25.01.2021;
- în baza dării de seamă Forma TL13 pentru T/1/2021 scadentă la 25.04.2021; în baza dării de seamă Forma TL13 pentru T/2/2021 scadentă la 26.07.2021;
- în baza dării de seamă Forma TL13 pentru T/3/2021 scadentă la 26.10.2021;
- în baza dării de seamă Forma TL13 pentru T/4/2021 scadentă la 25.01.2022; Deciziei asupra cazului de încălcare a legislației nr. 376/142 din 18.10.2017 scadentă la 18.11.2017;
- Deciziei asupra cazului de încălcare a legislației nr. 659/812 din 18.03.2021 scadentă la 18.04.2021.

În consecință, consideră că materialele cauzei demonstrează incapacitatea de plată a S.R.L.„Socolov-Service" ce a apărut în urma emiterii Deciziei asupra

cazului de încălcare a legislației nr. 376/142 din 18.10.2017 scadentă la 18.11.2017, decizie ce s-a soldat cu o amendă de 200 lei.

A pretins că, în contextul prevederilor art. 2 al Legii insolvabilității, ținând cont de faptul că incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăți, debitorul urma să constate incapacitatea sa de plată, cel târziu la data de 18.11.2017, iar potrivit prevederilor art. 10 şi art. 14 alin. (3) al Legii insolvabilității, termenul de 30 de zile urma a fi calculat începând cu data de 18.11.2017. Prin urmare debitorul S.R.L. „Socolov-Service" urma să înainteze cererea introductivă nu mai târziu de 18.12.2017, în timp ce cererea introductivă a fost înaintată de către creditor abia la data de 02.11.2023.

În aceste circumstanțe consideră că, organul de conducere al S.R.L."Socolov-Service", neglijând obligațiile impuse de legiuitor pentru un conducător, nu a înaintat cerere introductivă la timp, fapt prejudiciabil atât pentru debitor, cât şi pentru creditori, deşi pe parcursul timpului era previzibilă, ba chiar certă, intrarea în insolvabilitate a debitorului şi prejudicierea creditorilor.

Astfel, la data depunerii cererii introductive privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „Socolov-Service" aceasta se caracteriza ca o întreprindere nelichidată, în incapacitate de plată, având un risc financiar ridicat şi care era în imposibilitate pe viitor să achite plățile curente, cu atât mai mult să stingă obligații față de creditori.

Relevă că, aceste acţiuni ale conducerii S.R.L. „Socolov-Service" nu pot fi calificate în alt mod decât ca gestionare intenționat incompetentă a afacerii, care a prejudiciat în mod considerabil atât întreprinderea, cât şi interesele creditorilor societății şi împreună cu altele a dus la generarea şi aprofundarea stării de insolvabilitate a debitorului.

Analizând cele menționate, precum și ținând cont de faptul că persoana culpabilă de nedepunerea cererii introductive în vederea intentării procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 este fostul administrator statutar - Vlasiuc Alla a cărei responsabilitate este determinată de cadrul legal.

Faptul nedepunerii în termen a cererii introductive este confirmat şi prin procesul - verbal cu privire la contravenție nr. 178908 din 18.08.2023, emis pe numele Vlasiuc Alla, IDNP *****, căreia i-a fost aplicată sancțiunea

contravențională prevăzută de art. 288 din Codul contravențional - încălcarea legislației cu privire la insolvabilitate, manifestată prin: nedepunerea de către debitor a cererii introductive dacă există unul din temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate.

Consideră că sunt întrunite condițiile atragerii la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere a „Socolov-Service" S.R.L., fostului administrator statutar - Vlasiuc Alla, în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) în coroborare cu art. 14 al Legii insolvabilității și solicită încasarea din contul membrului organului de conducere al S.R.L. „Socolov-Service" - Vlasiuc Alla a sumei creanțelor validate față de patrimoniul debitorului insolvabil, care nu sunt acoperite integral de masa debitoare, în mărime de 1 020 112,64 lei.

Concomitent cu solicitarea de atragere la răspundere subsidiară, lichidatorul S.R.L. "Socolov-Service" a înaintat și solicitarea de aplicare a sechestrului pe bunurile imobile și imobile, mijloacele bănești aflate pe conturile bancare, cotele de participare în alte societăți comerciale, ce aparțin pârâtei Vlasiuc Alla, în conformitate cu prevederile art. 176 Codului de procedură civilă, în valoarea acțiunii în mărime de 1020112,64 lei.

3. Prin încheierea Judecătoriei Orhei (sediul central) din 3 aprilie 2025 s-a acceptat spre examinare cererea depusă de S.R.L. "Socolo-Service", Igor Bulgaru împotriva lui Vlasiuc Alla, privind atragerea la răspundere subsidiară, fiind fixată ședința de pregătire a cauzei pentru dezbaterile judiciare (fila dosarului 53).

4. Printr-o altă încheiere a Judecătoriei Orhei (sediul central) din 3 naprilie 2025 s-a respins cererea lichidatorului S.R.L."Socolov-Service", Igor Bulgaru, cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea lichidatorului S.R.L."Socolov-Service", Igor Bulgaru împotriva lui Vlasiuc Alla privind atragerea la răspundere subsidiară (fila dosarului 54-55).

5. Prin încheierea protocolară Judecătoriei Orhei (sediul central) din 24 iulie 2025 s-a admis solicitarea Serviciului Fiscal de Stat de a fi acceptat în calitate de intervenient accesoriu în prezenta cauză (fila dosarului 82 *verso*).

II. POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE:

6. Prin hotărârea judecătoriei Orhei (sediul central) din 23 octombrie 2025 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul S.R.L. ”Socolov - Service”, Igor Bulgaru împotriva pârâtei Vlasiuc Alla, intervenient accesoriu Serviciul Fiscal de Stat, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil S.R.L. ”Socolov - Service”.

III.EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL:

7. La 29 octombrie 2025 Serviciul Fiscal de Stat a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei (sediul central) din 23 octombrie 2025, solicitând casarea hotărârii și pronunțarea unei noi decizii prin care cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului să fie admisă integral.

8. Totodată, la 10 noiembrie 2025 hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel și de către lichidatorul S.R.L.”Socolov-Service”, Bulgaru Igor, prin care a solicită casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Orhei (sediul central) din 23 octombrie 2025, pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a cererii înaintate de lichidatorul debitorului insolvabil S.R.L.”Socolov-Service” cu încasarea în mod solidar din contul membrilor organelor de conducere ale S.R.L.”Socolov Service ” a administratorului statutar/asociatului Vlasiuc Alla, în conformitate cu prevederile art. 176 al Codului de procedură civilă în valoarea acțiunii în mărime de 1020112,64 lei.

IV.TERMENUL DE DECLARARE A APELULUI:

9. Articolul 248 Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012:

”(1) La cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea.

(6) În toate cazurile, asupra acţiunii prevăzute la alin.(1), instanţa de insolvabilitate se pronunţă prin hotărîre, care poate fi contestată cu apel de persoanele vizate în ea.”

10. Articolul 8 Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012:

”(1) Hotărârile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunţării dispozitivului, cu excepţiile prevăzute în prezenta lege.”

11. Instanța de apel reține că dispozitivul hotărârii a fost pronunțat la 23 octombrie 2025, Serviciul Fiscal de Stat a fost declarată apel la 29 octombrie 2025, iar lichidatorul S.R.L.”Socolov-Service”, Bulgaru Igor, a depus apel la 10 noiembrie 2025. Prin urmare, apelanții au respectat termenul legal de contestare cu apel a hotărârii instanței de insolvabilitate.

V.ARGUMENTELE APELANȚILOR:

12. În motivarea apelului lichidatorul S.R.L.”Socolov-Service”, Bulgaru Igor, a reiterat circumstanțele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere, menționând că a fost demonstrată încadrarea acțiunilor/inacțiunilor fostului administrastor statutar al S.R.L. „Socolov-Service”, Vlasiuc Alla, în prevederile legale ce reglementează atragerea la răspunderea subsidiară a acesteia.

13. Apelantul Serviciul Fiscal de Stat în motivarea cererii de apel declarate invocă că, prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul central, nr. 2i-42/2024 din 16 ianuarie 2024, s-a admis cererea introductivă înaintată de creditorul Serviciul Fiscal de Stat, cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privinţa debitorului - S.R.L. „Socolov-Service”, s-a constatat insolvabilitatea și s-a intentat procesul de insolvabilitate, dispunându-se iniţierea procedurii simplificate a falimentului faţă de S.R.L. „Socolov-Service”, iar în calitate de lichidator a fost desemnat - administratorul autorizat Bulgaru Igor.

În cadrul şedinţei de validare a creanţelor din 11.04.2024, au fost validate creanţele Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 1 017 975,93 lei (inclusiv 447 478,18 lei- creanţă chirografară de rangul III şi 570 497,75 lei - creanţă chirografară de rangul VI).

Menționează că, ținând cont de faptul că debitorul S.R.L. „Socolov-Service” nu dispune de careva bunuri mobile sau imobile în masa debitoare, precum şi nu deţine alte mijloace băneşti ce ar putea fi îndreptate în vederea stingerii creanţelor

creditorilor, unica modalitate de stingere a creanţelor creditorilor este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, prin prisma art. 247, art. 248 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012.

Precizează că, potrivit informației despre contribuabilul S.R.L. „Socolov-Service” din Sistemul informațional automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, se constată că, director al întreprinderii, începând cu data de 12.07.2016, este intimata Vlasiuc Alia Vasilii, IDNP *****, cu domiciliul în r-nul Rîbniţa, s. Zăzuleni, str. Kommunarov, nr. 24.

Consideră neîntemeiată concluzia instanței de fond expusă în hotărârea contestată cu apel, precum că: reclamantul nu a prezentat probe certe şi concludente care sa demonstreze că fostul administrator statutar al S.R.L. ”Socolov-Service”, Vlasiuc Alla, a comis fapta ilicita manifestată prin ascunderea (deturnarea) unei părţi din activul debitorului, precum şi vinovăția administratorului statutar Vlasiuc Alla (intenţia sau imprudența acesteia), or, la caz, potrivit documentului - „Bilanţul pentru anul 2017", la compartimentul „140 materiale" se înregistrează suma de 3 582 lei’ la compartimentul „160 obiecte de mică valoarea şi scurtă durată" se înregistrează suma de 12 405 lei, la compartimentul „180 mărfuri" se înregistrează suma de 183 699 lei, la compartimentul „190 creanţe comerciale" se înregistrează suma de 80 940 lei, la compartimentul „250 numerar în casierie şi la conturi curente" se înregistrează suma de 805 lei, iar în total constituie suma de 281431 lei. Respectiv, se constată că la sfârșitul anului 2017 aceste active existau. Totodată debitorul nu a transmis careva bunuri către lichidator. Totodată, debitorul nu a prezentat careva situații financiare pentru anii următori. Prin urmare, la caz se atestă lipsa/deturnarea activelor debitorului în cuantum de 281431,00 lei.

Susține că instanţa de fond mod eronat a reţinut că reclamantul nu ar fi prezentat probe certe şi concludente care să demonstreze săvârșirea faptei ilicite prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. c) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, precum şi vinovăția fostului administrator statutar al S.R.L. „Socolov-Service”, Vlasiuc Alla. Or, proba prezentată de reclamant şi anume bilanţul contabil pentru anul 2017, anexat la cererea de atragere la răspundere subsidiară, nu poate fi analizată izolat, ci în ansamblu cu celelalte circumstanţe de fapt şi de drept ale cauzei potrivit principiului aprecierii probelor în coroborare. Astfel, bilanţul financiar pentru anul 2017, întocmit şi semnat sub responsabilitatea administratorului statutar atestă existența certă a activelor debitorului la sfârșitul

anului financiar 2017, în valoare totală de 281431,00 lei. Această evidență contabilă constituie o recunoaștere expresă a existenței patrimoniului, având valoare probatorie sporită întrucât provine chiar de la persoana obligată prin lege să asigure organizarea contabilității şi reflectarea situației patrimoniale a societății.

Prin urmare, apreciază ca fiind incontestabil faptul că debitorul nu a prezentat situaţii financiare pentru anii ulteriori, iar fostul administrator statutar nu a transmis lichidatorului nici un bun sau document justificativ care să explice diminuarea ori dispariția activelor reflectate în bilanț şi nu au fost prezentate acte de casare, vânzare, transmitere, distrugere sau alte documente justificative care să probeze ieșirea legală a acestor bunuri din patrimoniul societății, prin urmare dispariția activelor anterior recunoscute contabil, fără justificare legală şi fără predarea acestora către administratorul provizoriu sau lichidator, reprezintă o deturnare sau ascundere a unei părți din activul debitorului în sensul art. 248 alin. (1), lit. c din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012.

Subliniază că, contrar celor reținute de instanța de fond, la caz sunt întrunite toate condițiile răspunderii delictuale şi anume: - existența faptei ilicite manifestate prin deturnarea sau ascunderea unei părți din activul debitorului, fapt demonstrat prin reflectarea activelor în bilanțul pentru anul 2017 şi prin netransmiterea acestora către administratorul provizoriu sau lichidatorul debitorului, - existența prejudiciului este certă şi determinată în cuantum de 281431,00 lei, ceea ce reprezintă valoarea activelor ascunse, - existența raportului de cauzalitate dintre faptă şi prejudiciu rezultă din neprezentarea activelor declarate în sumă de 281431,00 lei, prin ce a fost lipsit lichidatorul de posibilitatea de a le valorifica și de a stinge creanțele creditorilor, iar existența vinovăției persoanei care a cauzat prejudiciul se explică prin faptul că ascunderea activelor este imposibilă fără vinovăție, în aceste condiții intimatul nu a adus careva argumente plauzibile în vederea apărării sale în privința celor invocate, motiv pentru care acțiunile și inacțiunile membrului organului de conducere al S.R.L. „Socolov-Service”, fostului administrator statutar Vlasiuc Alla, se încadrează în prevederile art. 248 alin. (1) lit. c) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012 - deturnarea sau ascunderea unei părți din activul debitorului.

Cu referire la temeiurile de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilităţii, invocă netemeinicia concluziei instanței de fond cu privire la circumstanţele invocate în cererea privind atragerea la răspundere subsidiară prin care a apreciat că nu poate fi dedus faptul că debitorul

a ţinut o contabilitate fictivă sau contrar prevederilor legii, cât şi cum aceste fapte ar fi putut genera starea de insolvabilitate a debitorului S.R.L. ”Socolov-Service”.

Sub acest aspect atenționează asupra faptului că, în privinţa debitorului au fost emise următoarele decizii asupra cazului de încălcare a legislaţiei fiscale: decizia asupra cazului de încălcare a legislaţiei fiscale nr. 376/142 din 18.10.2017, decizia asupra cazului de încălcare a legislaţiei fiscale nr. 659/812 din 18.03.2021, decizia asupra cazului de încălcare a legislaţiei fiscale nr. 775/394 din 29.02.2024, iar încălcările formalizate prin deciziile asupra cazului de încălcare a legislaţiei fiscale, reprezintă în mod neîndoielnic consecinţa unei contabilităţi ţinute contrar prevederilor legale, care a cauzat nemijlocit starea de insolvabilitate a debitorului.

Susține că, această concluzie derivă logic şi juridic din legislaţia în materie fiscal-contabilă şi din natura obligaţiilor fiscale aferente. Prin urmare, obligaţia legală de a ţine contabilitatea în mod corect şi complet îi revenea în mod personal intimatei Vlasiuc Alla, care deţinea funcţia de administrator statutar al societăţii. În circumstanţele enunţate supra, remercă asupra faptului că conducerea S.R.L. „Socolov-Service” şi anume intimata — Vlasiuc Alla, nu a respectat obligaţiile ce îi revin în conformitate cu Legea insolvabilităţii, Legea contabilităţii, Legea contabilităţii şi raportării financiare, ceea ce a dus în cele din urmă, la prejudicierea intereselor atât ale întreprinderii, cât şi ale creditorilor, prin cauzarea stării de insolvabilitate a întreprinderii.

Prin urmare, ţinerea contabilităţi contrare legislaţiei a generat inevitabil o serie de consecinţe la calcularea şi apariţia datoriilor faţă de bugetul public, inclusiv prin apariţia amenzilor şi majorărilor de întârziere, calculate în urma controlului fiscal, iar lipsa unei evidenţe contabile complete şi corecte a împiedicat în mod esenţial evaluarea exactă a poziţiei financiare a societăţii, distorsionând indicatorii economici şi împiedicând adoptarea unor decizii de gestiune adecvate. Această conduită a administratorului a generat nu doar o deteriorare progresivă a activităţii economice, ci a produs şi obligaţii suplimentare certe, lichide şi exigibile care au împovărat patrimoniul debitorului peste capacitatea acestuia de plată.

Atrage atenția instanței că dezechilibrul financiar a fost nu doar agravat, ci creat în mod direct prin conduita culpabilă a administratorului. Prin urmare, există o legătură de cauzalitate clară şi directă între faptele administratorului statutar - constând în gestionarea defectuoasă a evidenţei contabile şi fiscale, prin ţinerea unei contabilităţi contrare legislaţiei - şi apariţia stării de insolvabilitate.

În mod eronat, instanța de insolvabilitate a reținut că obligaţiile generate de Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 775/394 din 29 februarie 2024, au fost calculate după intentarea procesului de insolvabilitate, respectiv acestea nu puteau duce la apariţia insolvabilităţii întreprinderii, or, deşi decizia asupra cazului de încălcare a legislaţiei fiscale nr. 775/394 din 29 februarie 2024 a fost emisă ulterior intentării procedurii de insolvabilitate, încălcările fiscale constatate prin aceasta vizează perioada anterioară deschiderii procedurii, respectiv intervalul 01.01.2020-31.12.2023. În aceste condiţii, obligaţiile fiscale stabilite prin decizia menţionată nu constituie creanţe născute ulterior intentării procedurii de insolvabilitate, ci reprezintă consecința juridică a unor fapte generatoare de obligaţii fiscale săvârşite anterior, care au afectat în mod direct situația patrimonială a debitorului, deoarece controlul fiscal efectuat după intentarea procedurii are un caracter pur constatator, acesta necreând obligaţii noi, ci doar identificând şi cuantificând obligaţii fiscale existente, aferente perioadei anterioare.Prin urmare, momentul emiterii deciziei fiscale nu este determinant pentru aprecierea cauzelor stării de insolvabilitate.

Impactul economic al încălcărilor fiscale respective s-a manifestat pe parcursul desfăşurării activităţii debitorului anterior intentării procedurii, prin acumularea obligaţiilor fiscale neachitate, penalităţilor şi sancţiunilor aferente, fapt ce a condus la diminuarea lichidităţilor şi la incapacitatea debitorului de a-şi onora obligaţiile exigibile, în consecinţă, se impune constatarea existenţei unei legături de cauzalitate între încălcările fiscale constatate pentru perioada 01.01.2020-31.12.2023 şi starea de insolvabilitate a debitorului, chiar dacă actul administrativ fiscal prin care acestea au fost stabilite a fost emis ulterior deschiderii procedurii de insolvabilitate.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară în baza art. 248 lit. h) din Legea insolvabilităţii, consideră nefondată concluzia instanței de fond, precum că data survenirii incapacității de plată nu au fost probată prin nici un înscris, ci doar dedusă de către lichidator, precum şi nu s-a probat sub nici o formă legătura cauzală prin nedepunerea cererii introductive în termenul prevăzut de art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012.

La caz, indică că potrivit actului de carenţă nr. 7 din 24.08.2023, la data de 24.08.2023, debitorul S.R.L. „Socolov-Service” înregistra restanţe faţă de Bugetul Public Naţional în sumă totală de 891.508,78 lei, aferente unor obligaţii fiscale devenite scadente începând cu anul 2017 şi continuând pe parcursul anilor 2019-2022. Totodată, atenționează că materialele cauzei demonstrează că primele semne

ale incapacității de plată au apărut cel târziu la data de 18.11.2017, odată cu scadența deciziei asupra cazului de încălcare a legislației nr. 376/142 din 18.10.2017. Chiar dacă valoarea acestei obligaţii era una redusă, de 200 lei, relevanţa sa juridică constă în faptul că debitorul a încetat să îşi execute obligaţiile pecuniare exigibile, circumstanţă care generează prezumţia incapacităţii de plată. In aceste condiţii, administratorul statutar era obligat să constate starea de insolvabilitate şi să înainteze cererea introductivă în termenul prevăzut de art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, respectiv în cel mult 30 de zile de la apariţia indicilor de insolvabilitate. Prin urmare, termenul-limită pentru depunerea cererii introductive urma să expire la data de 18.12.2017.

Cu toate acestea, cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate a fost depusă abia la data de 02.11.2023, de către Serviciul Fiscal de Stat, şi nu de către debitor, deşi, pe parcursul întregii perioade, starea de insolvabilitate era nu doar previzibilă, ci certă. Susține că, această omisiune constituie o încălcare gravă şi continuă a obligaţiilor legale ale administratorului statutar, iar legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită şi prejudiciul cauzat creditorilor rezultă din faptul că, după expirarea termenului legal pentru depunerea cererii introductive, debitorul a continuat să acumuleze datorii faţă de Bugetul Public Naţional, în cuantum total de 1.019.912,64 lei, datorii care au fost validate în cadrul procedurii de insolvabilitate şi care nu mai pot fi acoperite din masa debitoare. Aceste obligaţii nu ar fi fost generate sau, cel puţin, nu ar fi atins aşa sumă, dacă procedura de insolvabilitate ar fi fost iniţiată la momentul impus de lege.

În consecință concluzionează că, prejudiciul cauzat creditorilor constă în mărimea creanţelor rămase neacoperite, formate exclusiv ca urmare a neîndeplinirii obligaţiei legale de a depune cererea introductivă la apariţia stării de insolvabilitate. Suplimentar menționează că temeiul respectiv de atragere la răspundere subsidiară este confirmat suplimentar prin Procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. 178908 din 18.08.2023, întocmit pentru încălcarea prevederilor art. 288 din Codul contravenţional, privind nedepunerea cererii introductive în cazul existenţei temeiurilor de intentare a procesului de insolvabilitate. Respectiv, apreciază concluzia instanţei potrivit căreia procesul-verbal cu privire la contravenţie, întocmit în baza art. 288 Cod contravenţional, nu ar conţine elemente esenţiale pentru atragerea la răspundere subsidiară şi, prin urmare, nu poate fi avut

în vedere ca probă, este eronată şi rezultă dintr-o apreciere incompletă a materialului probator.

Astfel, în temeiul celor enunțate susține că sunt întrunite cumulativ condiţiile atragerii la răspundere subsidiară patrimoniala a membrului organului de conducere a debitorului S.R.L. „Socolov-Service” în persoana intimatei Vlasiuc Alla, întrucât aceasta a comis fapte ilicite, cu vinovăţie, există prejudiciu, cât şi legătură de cauzalitate între faptele ilicite şi prejudiciul cauzat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

14. Articolul 385 Cod de procedură civilă

”Instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept: a) să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.”

15. Articolul 8 din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012

”(6) Cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condiţiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepţiile stabilite în prezenta lege.

(7) Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la data pronunţării.”

16. Articolul 373 Cod de procedură civilă

”(1) Instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

(2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

(3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.”

17. Articolul 376 Cod de procedură civilă

”(1) Dispoziţiile de procedură privind judecarea cauzelor civile în primă instanţă se aplică şi în instanţa de apel în măsura în care nu sînt contrare dispoziţiilor prezentului capitol.

(1[1]) Apelul împotriva hotărîrilor emise de instanţa de insolvabilitate, precum şi împotriva hotărârilor emise în cazul cererilor cu valoare redusă se examinează, în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, în condiţiile examinării cauzelor în primă instanţă."

18. Articolul 15 din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012: "(1) În cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sînt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor."

19. Articolul 248 din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012:

"(1) La cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

(2) Aplicarea prevederilor alin.(1) nu exclude aplicarea faţă de debitor a unor sancţiuni contravenţionale sau pedepse penale pentru fapte ce constituie contravenţii sau infracţiuni. În acest sens, la cererea comitetului creditorilor, administratorul/lichidatorul transmite organelor procuraturii toate documentele spre a fi examinate la obiectul existenţei de motive (fapte) ce ar putea angaja urmărirea penală a debitorului sau a membrilor organelor lui de conducere.

(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin.(1) este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale

debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziţia lor la aceste decizii.

(5) Termenul de prescripţie pentru acţiunea prevăzută la alin.(1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

(6) În toate cazurile, asupra acţiunii prevăzute la alin.(1), instanţa de insolvabilitate se pronunţă prin hotărîre, care poate fi contestată cu apel de persoanele vizate în ea."

20. Articolul 247 din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012:

"(1) În sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, administratorii întreprinderilor de stat/municipale, membrii organelor executive, membrii organului de supraveghere (consiliului), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului."

21. Articolul 72 din Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr.135 din 14.06.2007:

"(1) Administratorul este obligat să gestioneze societatea astfel încît scopurile, pentru care aceasta a fost constituită, să fie realizate cît mai eficient.

(2) Administratorul este obligat să execute hotărîrile adunării generale a asociaţilor şi ale consiliului societăţii.

(3) Administratorul este obligat să ia parte la adunările generale ale asociaţilor şi la şedinţele consiliului societăţii.

(4) Administratorul asigură ţinerea contabilităţii societăţii, precum şi a registrelor societăţii prevăzute de lege şi de statut, şi informează asociaţii cu privire la starea de lucruri şi la gestiunea societăţii.

(5) În exercitarea atribuţiilor sale, administratorul va da dovadă de diligenţă şi loialitate.

(6) Administratorul este obligat să convoace adunarea generală a asociaţilor dacă valoarea activelor nete ale societăţii a devenit mai mică decît capitalul ei social.

(7) În cazul apariţiei indiciilor de insolvabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai tîrziu decît la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociaţii nu vor acoperi pierderile."

22. Articolul 7 din Legea contabilității nr.113 din 27.04.2007:

”(2) Entitatea este obligată să ţină contabilitatea şi să întocmească situaţiile financiare în modul prevăzut de prezenta lege, de standardele de contabilitate, de planul de conturi contabile şi de alte acte normative aprobate în conformitate cu art. 11 alin. (2) lit. a).”

23. Articolul 13 din Legea contabilității nr.113 din 27.04.2007:

”(1) Răspunderea pentru ţinerea contabilităţii şi raportarea financiară revine: a) conducerii (organului executiv) – în entitatea cu răspundere limitată;

(2) Persoanele specificate la alin.(1) sînt obligate:

a) să organizeze şi să asigure ţinerea contabilităţii în mod continuu din momentul înregistrării până la lichidarea entităţii;

e) să organizeze sistemul de control intern, inclusiv efectuarea inventarierii;

h) să asigure întocmirea şi prezentarea situaţiilor financiare în conformitate cu prezenta lege şi cu standardele de contabilitate.”

24. Articolul 44 Legea contabilității nr.113 din 27.04.2007:

”Persoanele vinovate de încălcarea prezentei legi, care se eschivează de la ţinerea contabilităţii, aplică incorect standardele de contabilitate, precum şi cele care falsifică premeditat documentele primare, registrele contabile, situaţiile financiare şi rapoartelor anuale, sînt trase la răspundere disciplinară, materială, administrativă sau penală, după caz, conform legislaţiei.”

VI.APRECIEREA INSTANȚEI DE APEL:

25. Analizând argumentele apelanților în coraport cu materialele cauzei și legislația relevantă, Curtea de Apel Nord consideră că apelurile declarate sunt neîntemeiate, urmând a fi respinse din motivele expuse *infra*.

26. Materialele cauzei confirmă faptul că, prin hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul central) din 16 ianuarie 2024, s-a admis cererea introductivă depusă de Serviciul Fiscal de Stat, s-a constatat insolvabilitatea debitorului, fiind intentat procesul de insolvabilitate faţă de S.R.L. ”Socolov-Service”, c/f 1010606000259, sediul or. Rezina, str. Florilor, 1, în calitate de administrator al insolvabilității/lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Bulgaru Igor (fila dosarului 17).

27. Administrator statutar al S.R.L ”Socolov-Service” este Vlasiuc Alla, fapt confirmat prin Decizia de înregistrare a modificărilor din 12 iulie 2016 și decizia

privind începerea procedurii de dizolvare a persoanei juridice din 16 februarie 2024 (fila dosarului 26-27).

28. Conform tabelului definitiv de validarea creanțelor față de debitorul S.R.L. ”Socolov-Service”, au fost validați creditorii cu creanțe chirografare, după cum urmează: creanțe chirografare de rangul III – 880,00 lei, 447478,18 lei; creanțe chirografare de rangul VI – 1256,71 lei, 570497,75 lei. (fila dosarului 18).

29. La 1 aprilie 2025 lichidatorul S.R.L.”Socolov-Service”, Bulgaru Igor, a înaintat cerere în instanța de insolvabilitate privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil S.R.L. ”Socolov-Service” în persoana administratorului statutar Vlasiuc Alla (fila dosarului 2-14).

30. Din conținutul cererii înaintate de lichidatorul S.R.L.”Socolov-Service”, Bulgaru Igor, rezultă că se solicită atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului – administratorului statutar Vlasiuc Alla în temeiul dispozițiilor art. 248 lit. c), e), h) din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, care se referă la:

c) denaturarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

31. Completul de judecată precizează că, răspunderea patrimonială reprezintă o formă a răspunderii civile delictuale, care se angajează față de delincvenți, în rezultatul încălcării unei obligații legale cu caracter patrimonial. În sensul dispozițiilor menționate, se subînțelege că pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale îl constituie componența delictului civil, care la rândul său include: *i)* prejudiciu; *ii)* fapta ilicită; *iii)* raportul de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu; şi *iv)* vinovăția. Acestea reprezintă condițiile generale de antrenare a răspunderii delictuale, iar lipsa unei condiții, potrivit regulii

generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege, când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa unor condiții.

32. Totodată, instanța de apel notează că, răspunderea subsidiară nu devine automat operantă în toate cazurile în care pasivul social nu poate fi acoperit, ci numai atunci când se demonstrează că prin acţiunea culpabilă şi intenţionată, subiecţii vizaţi au cauzat starea de insolvabilitate prin săvârşirea unei fapte expres şi limitativ enumerate la articolul 248 din Legea insolvabilităţii şi a căror consecinţe s-au materializat prin crearea, menţinerea sau aprofundarea stării de insolvabilitate, fiind necesar de a proba întrunirea cumulativă a condiţiilor de tragere la răspunde juridico-civilă.

33. Astfel, pentru intervenţia răspunderii membrilor organelor de conducere ale debitorului, condiţiile sus-enumerate trebuie întrunite cumulativ, iar lipsa uneia conduce la lipsa răspunderii membrilor organelor de conducere care au contribuit la apariţia stării de insolvabilitate a debitorului.

34. Instanţa de apel menţionează faptul, că insolvabilitatea unei companii este acea stare a patrimoniului acesteia, care se caracterizează prin insuficienţa fondurilor băneşti disponibile pentru plata datoriilor scadente. Așadar, în principiu, competența generală la luarea deciziilor ce privesc societatea aparține administratorului/fondatorului.

35. Referitor la temeiul prevăzut de art. 248 lit. c) din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, care se referă la: *majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau a deturarea (ascunderea) unei părți din activul întreprinderii*, instanța de apel remarcă faptul, că în cererea privind atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a S.R.L. ”Socolov-Service”, lichidatorul administratorul autorizat Bulgaru Igor, nu a invocat care circumstanțe ar confirma că Vlasiuc Alla ar fi majorat fictiv pasivele debitorului și/sau a deturnat o parte din pasivul întreprinderii, acțiuni care ar fi avut ca consecință starea de insolvabilitate a SRL ”Socolov-Service”.

36. În acest context instanța relevă că lichidatorul debitorului S.R.L.”Socolov-Service” în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel,

cât și creditorul Serviciul Fiscal de Stat în cererea de apel, au invocat că potrivit Bilanțului pentru anul 2017, la compartimentul „140 materiale” a fost înregistrată suma de 3582 lei, la compartimentul „160 obiecte de mică valoarea și scurtă durată” a fost înregistrată suma de 12405 lei, la compartimentul „180 mărfuri” a fost înregistrată suma de 183699 lei, la compartimentul „190 creanțe comerciale” a fost înregistrată suma de 80940 lei, la compartimentul „250 numerar în casierie și la conturi curente” a fost înregistrată suma de 805 lei. În același timp se indică că debitorul nu a prezentat situații financiare pentru anii ulteriori, iar fostul administrator statutar nu a transmis lichidatorului nici un bun sau acte confirmative care să explice ieșirea legală a acestora din patrimoniul societății.

37. Prin urmare, lichidatorul și creditorul susțin asupra lipsei/deturnării activelor debitorului în cuantum de 281431,00 lei (fila dosarului 29).

38. Instanța de apel menționează că acțiunea de deturnare (ascundere) a unei părți din activul debitorului presupune o faptă ilicită de natură contabilă, prin care o parte din activele deținute de întreprinderea debitoare sau anumite bunuri determinate individual sunt deturnate de la destinația lor normală sau sunt ascunse, astfel încât nu este realizată utilizarea obișnuită a acestora.

39. Completul Colegiul civil remarcă faptul că, instanței nu i-au fost prezentate probe că care să demonstreze că fostul administrator statutar al S.R.L. ”Socolov-Service”, Vlasiuc Alla, a comis fapta ilicită manifestată prin ascunderea (deturnarea) unei părți din activul debitorului, or, pentru a exista o „tăinuire”, lichidatorul urma să demonstreze o **acțiune pozitivă, clandestină și frauduloasă** din partea administratorului, prin care acesta a extras fizic bunurile din firmă și le-a ascuns în scop personal sau în beneficiul unor terți.

40. Mai mult, instanța de insovabilitate corect a menționat că, simpla nepredare a bunurilor constituie o conduită pasivă (o omisiune), care nu poate fi asimilată automat cu fapta intenționată de ascundere. Dacă bunurile s-au uzat, s-au degradat sau au fost vândute pentru a stinge datorii anterioare în perioada 2018-2023, ele nu mai există în patrimoniu. Astfel că nu se poate dispune tăinuirea unui bun care nu mai există fizic.

41. Totodată, cu referire la prejudiciul în materia răspunderii civile, instanța de apel remarcă că acesta trebuie să fie cert, lichid și exigibil. Valoarea scriptică (contabilă) din 2017 nu reflectă valoarea reală a bunurilor la momentul intentării procesului de insolvabilitate – 2023 (după ani de zile). Astfel, stocurile de mărfuri sau mijloacele fixe înregistrează o uzură morală și fizică rapidă (depreciere) sau pot expira. Prin urmare, nu se poate pretinde că valoarea de piață a unor bunuri din 2017 a rămas neschimbată, ceea ce face ca suma pretinsului prejudiciu invocat de lichidator să fie una speculativă, lipsită de caracter cert.

42. Din aceste considerente, instanța de apel conchide că lichidatorul și creditorul nu au prezentat dovezi privind majorarea fictivă a pasivelor debitorului sau ascunderea (deturnarea) unei părți din activul debitorului. Iar afirmațiile apelanților la acest capitol sunt declarative și ipotetice (prezumtive), ceea ce este inadmisibil în materia juridico-civilă a răspunderii delictuale.

43. Referitor la temeiul prevăzut de art. 248 lit. e) din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, care se referă la: *ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire*, instanța de apel remarcă faptul, că din materialele cauzei nu se probează ținerea de către administratorul debitorului a unei contabilități fictive sau contrare legii.

44. Instanța relevă faptul că operațiunea fictivă se definește ca fiind disimularea realității prin crearea aparenței existenței unei operațiuni care în fapt nu există. Operațiunile fictive sau nereale sunt consemnări sau mențiuni din evidențele financiar-contabile și fiscale prevăzute de lege, ale unor tranzacții care nu au avut loc de fapt. Iar pentru ca o operațiune să poată fi calificată ca fiind fictivă, este necesar să se stabilească o inexactitate cu caracter esențial între situația reală și modul în care aceasta a fost consemnată în documentul financiar-contabil corespunzător.

45. Prin contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire, se înțelege săvârșirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilității.

46. În argumentarea temeiului prevăzut la art. 248 alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității, lichidatorul și creditorul au invocat că, acesta se confirmă prin decizia asupra cazului de încălcare fiscală nr. 376/142 din 18.10.2017. Potrivit acestei decizii, urmare a controlului efectuat organul fiscal a constat încălcarea obligațiunii prevăzute de art. 8 alin. (2), 54^4 alin. (3) și 187 din Codul fiscal, s-a constatat neprezentarea în termen, până la 27 martie 2017, a dării de seamă Declarația IVA015 pentru anul 2016, fiind prezentată la data de 26 aprilie 2017. Astfel, potrivit Deciziei nr. 376/142 din 18 octombrie 2017 s-a dispus aplicarea amenzii în mărime de 200 lei (fila dosarului 34).

47. Potrivit deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei fiscale nr. 659/812 din 18 martie 2021 s-a constatat că contrar prevederilor art. 8 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, entitatea a admis neprezentarea la prima cerere, persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală a datelor, informațiilor și documentelor necesare Serviciului Fiscal de Stat asupra problemelor care apar în timpul controlului și anume a documentelor primare, inclusiv a celor cu regim special, a registrelor contabile, a situațiilor financiare, solicitate conform citaţiei Serviciului Fiscal de Stat din 16 noiembrie 2020, remisă în adresa „Socolov-Service” S.R.L., prin intermediul ÎS „Poșta Moldovei”, care la 18 noiembrie 2020 plicul cu citația a fost returnat cu inscripția, firma „lichidată” (fila dosarului 35).

48. Astfel, urmare a controlului efectuat, Direcția Generală Administrare fiscală a constat încălcarea de către S.R.L.”Socolov-Service” a prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, art. 2 din Legea contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007 (în vigoare la data comiterii încălcării), art. 7 alin. (2) al legii nominalizate, art. 43 alin. (3) al aceleiași legi, art. 18 alin. (1), (2) lit. f) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, manifestată prin neasigurarea integrității documentelor primare contabile și altor documente aferente organizării și ținerii contabilității, fapt a făcut imposibilă efectuarea controlului fiscal. Contrar prevederilor art. 8 alin. (2) lit. e), art. 87 alin. (1), art. 187 alin. (7) din Codul Fiscal, Hotărârii Guvernului RM nr. 596 din 13.08.2012, Ordinului MF nr. 110 din 28.07.2015, art. 544 alin. (1), (2), nerespectarea modul de întocmire și prezentare la Serviciul Fiscal de Stat a dării de seamă privind impozitul pe venit din activitatea operațională (Forma IVA015), pentru perioada

fiscală A/2017 și a Declarațiilor cu privire la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale A/2017, A/2018, ce a generat obligații suplimentare față de buget pentru perioadele nominalizate.

49. Suplimentar s-a stabilit încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c), art. 187 alin. (7) din Codul fiscal, Ordinului IFPS nr. 1164 din 25.10.2012, manifestat prin nerespectarea de către contribuabil a modul de întocmire și de prezentare la Serviciul Fiscal de Stat a Declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/03/2017-L/12/2019, L/04/2020-L/05/2020, fapt ce a generat obligații suplimentare față de buget în următoarele perioade fiscale; L/03/2017, L/06/2017, L/07/2017, L/08/2017, L/09/2017, L/10/2017, L/04/2018, L/05/2018, L/06/2018, L/10/2018, L/10/2018, L/11/2018, L/01/2019, L/02/2019, L/03/2019, L/04/2019, L/05/2019, L/07/2019, L/11/2019, L/12/2019.

50. Prin urmare, în rezultatul emiterii deciziei nr. 659/812 din 18 martie 2021 au fost generate obligații fiscale de încasare a impozitelor și taxelor calculate în rezultatul controlului și anume:

- suma de 411 lei, impozitul pe venit din activitatea operațională,
- suma de 157431 lei impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător și suma de 276284 lei, TVA.
- S-a încasat majorare de întârziere în sumă de 97798 lei, pentru neachitarea în termen la buget a TVA, 41798 lei,
- pentru neachitarea în termen la buget a impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător 152 lei;
- pentru neachitarea în termen la buget a impozitului pe venit din activitatea operațională diminuat;
- amendă în sumă 20953 lei, pentru diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător pentru perioada fiscală A/2017 cu 84777 lei și A/2018 cu 19989 lei,
- în sumă de 55084 lei, pentru diminuarea TVA, în sumă 42132 lei,
- pentru eschivarea de la calculul și de plata impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător, în sumă de 9500 lei,
- pentru nerespectarea modului de întocmire și de prezentare a Declarațiilor cu privire la impozitul pe venit, în sumă de 40000 lei;

- pentru lipsa totală a contabilității, ceea ce a făcut imposibilă efectuarea controlului fiscal;
- 4000 lei, pentru neexecutarea cerințelor din citația Serviciului Fiscal de Stat (fila dosarului 35-37).

51. La fel, prin Decizia nr. 775/394 din 29 februarie 2024 emisă de Direcția Generală Control Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației, s-a constatat încălcarea de către S.R.L.”Socolov-Service” a art. 8 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, art. 2 din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287/2017, art. 15 alin. (1), art. 17 alin. (1), art. 17 alin. (2), art. 17 alin. (3), art. 17 alin. (4), art. 18 alin. (1) lit. d), art. 18 alin. (2) lit. d), art. 18 alin. (3) lit. d), art. 19 alin. (2).Încălcarea art. 8 alin. (2) lit. c), d), e), art. 83 alin. (2), (4), art. 87 alin. (1) din Codul fiscal, Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 153 din 22 decembrie 2017, art. 8 alin. (2) lit. c), art. 115 alin. (1) din Codul fiscal, Ordinul IFPS nr.1164 din 25 octombrie 2012.

52. Astfel, prin decizia asupra cazului de încălcare fiscală Decizia nr. 775/394 din 29 februarie 2024 s-a decis: a calcula în contul curent generalizat 790,40 lei – impozit pe venit reținut din salariu, 0,28 lei prime de asigurare obligatorie de asistență medicală, a încasa la buget sumele impozitelor, taxelor și plăților calculate în rezultatul controlului: 17950 lei cu titliu de impozit pe venit din activitatea de întreprinzător diminuat, pentru perioada fiscală A/2020, a încasa la buget majorare de întârziere (penalitate), calculată în rezultatul controlului în sumă de 7958 lei, pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător, a aplicarea pentru încălcările de legislație fiscală a amenzilor în mărime de 40.000 lei pentru lipsa totală a contabilității, 4000 lei - pentru împiedicarea controlului fiscal prin neprezentarea informațiilor necesare SFS, 14860 lei amendă pentru eschivarea de la calculul și plata impozitului, 500 lei pentru nerespectarea modului de întocmire și prezentare a Declarației cu privire la impozitul pe venbit pentru perioada fiscală A/2020, 795 lei amendă pentru nerespectarea obligației de achitare a impozitului pe venit în rate pentru perioada fiscală A/2020 (fila dosarului 40-42).

53. Instanța de apel remarcă faptul, că lichidatorul și creditorul Serviciul Fiscal de Stat nu au demonstrat, în conformitate cu dispozițiile art. 118 alin. (1)

Codul de procedură civilă, că neregulile depistate la debitorul S.R.L.”Socvolov-Service” în cadrul controlului, au dus la insolvabilitatea acestuia. Totodată, deciziile Direcției Generale Administrare Fiscală a Serviciului Fiscal de Stat asupra cazurilor de încălcare a legislației fiscale comise de S.R.L ”Socolov-Service”, stau la baza apariției unor creanțe ale debitorului față de creditorul SFS și nu reprezintă fapte ilicite admise de către organele de conducere a debitorului.

54. La acest capitol instanța de apel constată că, lichidatorul și creditorul nu a probat legătura de cauzalitate dintre încălcările constatate de Serviciul Fiscal de Stat și acțiunile contribuabilului la apariția insolvabilității. Or, pentru antrenarea răspunderii subsidiare trebuie să fie întrunite cumulativ condițiile răspunderii delictuale: *i)* fapta ilicită; *ii)* prejudiciul; *iii)* vinovăția în comiterea faptei ilicite; şi *iv)* legătura cauzală între fapta ilicită şi prejudiciul cauzat cu vinovăție.

55. Prin deciziile Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației comisă de debitor, acesta a fost sancționat, însă această sancționare nu conduce automat la concluzia că anume din cauza acestor încălcări întreprinderea a ajuns în insolvabilitate și că administratorul statutar trebie tras la răspundere subsidiară.

56. În acest context, instanța de apel subliniază că, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârşirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activităţii de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare şi satisfacerea unui interes personal sau al unui terţ. Astfel, urmează a fi analizată existenţa legăturii de cauzalitate dintre eventuala faptă a persoanei care făcea parte din organele de conducere ale debitorului şi starea de insolvabilitate în care acesta a ajuns. Sunt îndeplinite condiţiile tragerii la răspundere nu numai atunci când săvârşirea faptei a constituit o condiție determinantă a incapacității de plată a debitorului, dar şi atunci când fapta ilicită a constituit numai o condiţie favorizantă. Respectiv, pentru tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere şi/sau supraveghere, instanța de insolvabilitate urmează să constate culpa acestora ca o condiție obligatorie. Culpa urmează să fie constatată reieşind din elementele obligatorii a răspunderii materiale delictuale: fapta ilicită;

prejudiciul; vinovăția în comiterea faptei ilicite; şi legătura cauzală între fapta ilicită şi prejudiciul cauzat cu vinovăție.

57. Referitor la temeiul prevăzut de art.248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012 - *nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14*, instanța de apel reține pentru început că, potrivit prevederilor art. 10 alin. (1)-(3) din Legea menționată, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existenţa unui temei.

58. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanţele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activităţii lui dacă acest fapt este posibil.

59. În art.14 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, legiuitorul a stabilit obligaţia debitorului de a înainta cerere introductivă în situaţia în care există un temei stabilit la art. 10.

60. Incapacitatea de plată a unei întreprinderi este un criteriu primordial – obligatoriu pentru organele de conducere a companiei, în sensul înaintării unei cereri introductive în instanţa de insolvabilitate.

61. Astfel, în conformitate cu art. 14 Legea insolvabilităţii, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art.10. Debitorul este obligat să depună cerere introductivă şi în cazul în care: a) executarea integrală a creanţelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadenţă a creanţelor celorlalţi creditori; b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanţele creditorilor. Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin.2 şi la art.10 alin.2. Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu

legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorii debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3).

62. Din conținutul normelor respective rezultă că, cererea introductivă, putea fi depusă de administrator, care în virtutea legii are obligaţia de a depune cererea introductivă în cazul survenirii stării de insolvabilitate.

63. La fel, din sensul logico-juridic al acestor norme legale, se deduce concluzia că pentru tragerea la răspundere subsidiară a administratorului urmează să fie stabilită cert data survenirii temeiului indicat la art. 10 alin. (2), adică incapacitatea de plată precum și faptul că anume aceasta a avut ca efect apariția stării de insolvabilitate.

64. Reclamantul - lichidatorul S.R.L. ”Socolov-Service”, Bulgaru Igor, și creditorul Serviciul Fiscal de Stat au invocat că debitorul se afla în incapacitate de plată din 18 noiembrie 2017, odată cu scadența executării deciziei cazului de încălcare a legislației nr. 376/142 din 18 octombrie 2017, astfel că cererea introductivă urma a fi depusă de debitor cel târziu până la data de 18 decembrie 2017.

65. Instanța de apel relevă că, lichidatorul și creditorul nu au demonstrat că debitorul anume la 18 noiembrie 2017 se afla în incapacitate de plată. Or decizia SFS prin care se stabilesc obligații fiscale suplimentare generează o creanță bugetară scadentă, dar existența unei datorii nu echivalează automat cu incapacitatea de plată a întreprinderii. Mai mult ca atât, încetarea de a executa obligațiile scadente nu semnifică în mod necesar incapacitatea de plată a debitorului, deoarece pentru a nu executa obligațiile pot exista diferite motive (nerecunoașterea lor, contestarea volumului, etc). Și asta în situația în care, potrivit acestei decizei nr. 376/142 din 18 octombrie 2017, se referă la aplicarea unei amenzi infime în mărime de doar **200 lei**, pentru neprezentarea în termen, până la 27 martie 2017, a dării de seamă Declarația IVA015 pentru anul 2016, aceasta fiind prezentată de S.R.L. Socolov-Service” la data de 26 aprilie 2017. Astfel, potrivit Deciziei nr. 376/142 din 18 octombrie 2017 s-a dispus aplicarea amenzii în mărime de 200 lei (fila dosarului 34).

66. Totodată, completul Colegiul civil al Curții de Apel Nord relevă că, nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, nu duce la apariția stării de insolvabilitate. Nedepunerea cererii introductive duce la încasarea doar a obligațiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității, neavând relevanță suma creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate. Respectiv, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urma a fi stabilită data survenirii stării de insolvabilitate, termenul limită de depunere a cererii introductive, obligațiile, apărute după expirarea acestui termen.

67. Pe de altă parte, instanța de apel evidențiază că, pentru a fi antrenată răspunderea subsidiară a administratorului pentru datoriile entității administrate, este necesară ca „nedepunerea cererii introductive" să fie o cauză directă în apariția datoriilor entității gestionate faţă de creditorul SFS.

68. Respinge instanța de apel și alegațiile apelanților bazate pe faptul că la 18 august 2023 de către SFS în privința administratorului statutar Vlasiuc Alla a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenția prevăzută de art. 288 Cod contravențional - încălcarea legislaţiei cu privire la insolvabilitate, manifestată prin: nedepunerea de către debitor a cererii introductive dacă există unul din temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate (fila dosarului 50), or, acest act are un conținut vag și abstract. El nu conține informații privind elementele esențiale ce duc la răspunderea subsidiară a administratorului Vlasiuc Alla, lipsind deci probe certe în acest sens.

69. Mai mult, acest înscris este în contradicție chiar cu argumentele cererii de chemare în judecată, în care însuși lichidatorul a invocat că cererea introductivă urma a fi depusă administratorul debitorului, cel târziu până la data de 18 decembrie 2017, pe când în procesul-verbal cu privire la contravenție este indicat timpul comiterii faptei: ”28.03.2023, orele 8:00 – 17:00”.

70. Suplimentar instanța de apel evidențiază că, procesul-verbal sus-indicat a fost întocmit în lipsa administratorului statutar Vlasiuc Alla, la dosar nefiind anexată nicio dovadă a faptului citării legale a acesteia pentru data de 18 august

2023, ora 08:30 la Serviciul Fiscal de Stat în mun. Chișinău, și nici dovada comunicării ulterioare a respectivului proces-verbal și a deciziei emise în partea rezolutivă a acestuia.

71. Nu în ultimul rând, instanța de apel remarcă și faptul că, în cererea de apel declarată de creditortul Serviciului Fiscal de Stat, apelantul a invocat *inter alia* că: „Având în vedere că debitorul S.R.L. ”Socolov-Service” nu dispune de bunuri mobile sau imobile în masa debitoare, precum și nu deține alte mijloace bănești ce ar putea fi îndreptate în vederea stingerii creanțelor creditorilor, unica modalitate de stingere a creanţelor creditorilor este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului prin prisma art. 247, 248 din Legea insolvabilității.”

72. Însă faptul că în masa debitoare a întreprinderii S.R.L. ”Socolov-Service” nu există bunuri și mijloac bănești în vederea satisfacerii creanţei creditorului SFS, nu constituie temei de atragere la răspundere subsidiară a admnistratorului Vlasiuc Alla pentru datoriile întreprinderii debitoare. Or, în sensul Legii insolvabilității și a practicii judiciare în domeniu, răspunderea subsidiară nu este operantă în cazurile în care pasivul nu poate fi acoperit, ci doar atunci când se demonstrează că prin acţiunea culpabilă şi intenţionată, subiecţii vizați au cauzat starea de insolvabilitate prin săvârşirea vreuneia din faptele expres şi limitativ enumerate la articolul 248 alin. (1) şi a căror consecinţe s-au materializat prin crearea, menținerea sau aprofundarea stării de insolvabilitate, fiind necesar de a proba întrunirea cumulativă a condițiilor pentru tragerea răspunderii juridico-civile delictuale menționate mai sus (pct. 54)

73. Prin urmare, în contextul celor expuse *supra*, instanța de insolvabilitate just a constatat că, în prezenta cauză, nu sunt întrunite condițiile legale obligatorii pentru antrenarea răspunderii subsidiare a administratorului S.R.L. ”Socolov-Srvice”, Vlasiuc Alla, întrucât argumentele invocate în acest sens de lichidator și creditorul SFS nu sunt suficiente pentru a se constata vinovăţia (culpa) pârâtei/intimate, vinovăţie care trebuie determinată în raport cu circumstanțele și motivele care au cauzat insolvabilitatea.

74. Totodată, Completul Colegiului civil al Curții de Apel Nord constată că, realmente cererile de apel conțin argumente de fapt şi de drept, similare celor expuse anterior la examinărea cauzei în prima instanță, care au fost analizate de către instanța de insolvabilitate, fiind apreciate corespunzător. Așa fiind, alegațiile invocate în cererile de apel nu pot constitui temei de casare a hotărârii contestate, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către prima instanță.

75. În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă: ”Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.”

76. Conform art. 98 alin. (2) Cod de procedură civilă: ”(2) În caz de respingere a acțiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanță, precum și taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.”

77. Potrivit prevederilor art. 5 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, ”Scutirile de taxa de stat și de taxa de timbru sunt expuse în anexa nr. 2.”

78. Conform pct. 1.1.14 din Anexa nr. 2 la Legea taxei de stat, ”se scutesc de taxa de stat reclamanții în acțiunile privind tragerea la răspundere subsidiară depuse în cadrul proceselor de insolvabilitate.”

79. Prin urmare, instanța de apel conchide că, apelanții sunt scutiți prin efectul legii de la plata taxei de stat (cheltuielilor de judecată) în prezenta cauză.

80. În temeiul celor expuse, conducându-se de prevederile art. 8 alin. (7) Legea insolvabilității și art. 385 lit. a) Codul de procedură civilă, completul de judecată al Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord, -

CU UNANIMITATE DE VOTURI,

D E C I D E :

Respinge apelului declarat Serviciul Fiscal de Stat și apelul declarat de lichidatorul S.R.L. ”Socolov-Service” (în proces de faliment), administratorul autorizat Igor Bulgaru.

Menține hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul central) din 23 octombrie 2025, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul S.R.L. ”Socolov-Service” (în proces de faliment), administratorul autorizat Igor Bulgaru, împotriva administratorului statutar Alla Vlasiuc, intervenient accesoriu Serviciul Fiscal de Stat, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil S.R.L. ”Socolov Service”.

Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă din data adoptării.

Președintele completului,

judecător Radu Holban

Judecătorii Svetlana Ghercavii

Mariana Saji